

Tunnete suguvõsa

Doris Kareva „Perekonnaalbum“

Kirjastus Verb, 2015

Kurbus ja rõõm tunduvad olevat kaks täiesti erinevat asja. Tihti ei oska me mõeldagi, et tunded, mis paistavad algul nagu öö ja päev, võivad olla omavahel seotud. Doris Kareva oma luulekogus „Perekonnaalbum“ jutustab lühikesi lugusid tunnete ühendatusest ja sugulusest. Luuletused räägivad tunnetest justkui perekonnast, kus kõik liikmed on omavahel seotud.

Emake Ettevaatus

on kõhnukene ja käbe.

Vähe käib väljas ta poeg

kogukas Mugavus.

Luuletusse süvenedes mõistame, et autori jaoks tähendab liigne ettevaatus ning riskide vältimine justkui mugavusstooni langemist, mistõttu peabki luuletaja Ettevaatuse pojaks Mugavust. Ema kaitsev positsiooni tegi pojast laisa mehe.

Põlevast majast päästsid

vastsündinu Julgus ja Juhus.

Verinoor Palve lubas,

et tütre nimeks saab Ime.

Imed juhtuvadki just julge pealehakkamise ning õnneliku juhuse teel. Kui ei oleks olnud Julgust ja Juhust, poleks sündinud ka Ime.

Samuti leiab luulekogust vastuse küsimusele, miks mõned tunded, mis algul ei paistagi seotud olevat, käivad ikkagi käsikäes.

Miks Lõbu ja Lust läksid lahku?

Küsi, küll Tüdimus teab.

Kahe reaga suudab luuletaja ära seletada, miks inimesed, kelle elu paistab pealtnäha lilleline, siiski võivad lahku minna. Kuid nagu ka kaks samaliigilist magnetit tõukuvad, siis ei kannata sarnaste iseloomudega inimesedki üksteist kuigi kaua ja tüdimus kipub peale tulema.

Neis luuletustes ei kasutata palju sõnu, vaid mõte antakse edasi väheste lausetega. Tekstides kasutatakse palju isikustamist – tunded on kui elusolendid. Kareva ei ole sõnu kasutanud ka pealkirjade tegemiseks ning viimased luuletustel lihtsalt puuduvad. Kuid luuletusi lugedes saab aru, et luuleread ise on pealkirja eest luuletusele.

Raamatus on iga luuletuse kõrval pilt, millel on justkui tikkimisriidel kujutatud inimeste kujusid. Kohati on kujudest läbi tõmmatud punane niit, mistõttu on osadest piltidest tikitud paar sõlme, kuid enamik on alles poole peal. Luulekogu kõik pildid on ühendatud punas katkematu lõngaga, mis sümboliseerib nende luuletuste ühtekuuluvust. Ühtlasi toob kujundus hästi välja põhjuse, miks on luulekogu pealkiri „Perekonnaalbum“. Nii nagu perekonnaski on kõik liikmed seotud, on ka selles raamatus luuletused piltide abil punase niidiga ühendatud.

Luulekogu õpetab sümbolite abil, kuidas üks tunne on seotud teisega. „Perekonnaalbum“ oleks justkui tunneteleksikon, mis seletab lahti ühe tunde olemuse. Luuletused on pikkuse tõttu siiski väga mõtlemapanevad. Soovitaksin lugeda seda luulekogu inimestel, kes on oma tunnetega kimpus ja tahavad leida vastuseid, miks teatud emotsioon neid hetkel vaevab või hoopis rõõmustab.

Carmen Köster

Läänemaa Ühisgümnaasium 11.klass